

Andre Delzennestraat 9, 7800 Aat.
<http://www.WerkDerBroden.org>

« *Laten we de kinderen een opleiding geven voor een betere wereld* »

Driemaandelijks - n°10 - 1ste trimester 2006
Sluitings-toelating : BC 6295
Afgiftekantoor : Brussel X
Aanneming : P 304122

Er is net begonnen met de inschrijvingen voor het schooljaar 2006-2007. Binnen een maand zullen wij waarschijnlijk 400 leerlingen tellen (in India begint het schooljaar in juli). De school wordt echt te klein en ik heb gehoord hoe de directeur zich afvroeg waar hij nog plaats kon vinden voor zijn lerarenkamer. Wij zullen binnenkort een tweede verdieping moeten bouwen om voor 2007 voldoende klaslokalen te kunnen voorzien. Op die nieuwe verdieping zullen 9 klaslokalen ondergebracht worden, die een nieuwe reeks van 400 leerlingen kunnen herbergen, en ook een lokaal dat als bibliotheek en polyvalente zaal zal dienstdoen. De kostprijs van deze werken is geschat op 60.000 Euro, maar zoals gebruikelijk is bij elke bouwverf mogen we er ook hier van uitgaan dat die prijs nog wat zal stijgen.

Ik heb ook de boekhouding van de school gecontroleerd. Waarbij ik heb kunnen vaststellen dat elke cent die jullie aan dit project gegeven hebben zo goed mogelijk is gebruikt.

Marc Valentin,
Voorzitter

Ik ben in februari in Dugawar geweest. Als wij zien hoe de kinderen van de Sint Antoniuschool opgroeien, is dat voor ons altijd een stimulans om het werk dat wij hier op de rails hebben gezet, zo goed mogelijk te laten voortgaan.

Het werk in de dorpen met Jena en Annie

2005 was het tweede schooljaar voor Sint-Antonius, en dus werd het tijd om de vorderingen van de kinderen én de houding van de ouders ten opzichte van hun opleiding te evalueren. Vanaf het eerste schooljaar waren er al maatregelen genomen om hen hierbij te betrekken. Aangezien de meeste van hen ongeletterd zijn, vonden ze dat het volstond om hun kinderen naar school te laten gaan en dat de volledige verantwoordelijkheid voor hun opvoeding dan verder bij de leerkrachten berustte. Als ze thuiskwamen na school, moesten de kinderen vaak nog aan het werk op het veld of met het vee, zodat ze de volgende dag weer naar school toe moesten zonder dat ze hun huiswerk hadden gemaakt.

Om die toestand te verhelpen zijn wij op bezoek gegaan bij hun families. De leerkrachten hebben de ouders bezocht en hun duidelijk gemaakt hoe belangrijk huistaken en lessen zijn. Een goede samenwerking met de ouders is essentieel gedurende heel het verloop van hun studietijd. Om beter tegemoet te komen aan hun noden hebben wij twee bijkomende personeelsleden aangeworven: *Jena* en *Annie*. Zij zullen samen de gezinnen bezoeken waarvan de kinderen bijzondere aandacht nodig hebben. Tijdens hun bezoeken in de dorpen zullen zij ook andere gezinnen opzoeken om de meest behoeftige kinderen, vooral meisjes, op te sporen die beetje bij beetje kunnen worden opgenomen in ons peetprogramma.

Sportdag

U herinnert zich wellicht nog dat wij vorig jaar een schoolfeest hadden georganiseerd met een cultureel programma van dans en zang. Dit jaar is het schoolfeest een sportdag geworden! Een dag die is verlopen in een uitstekende feestelijke stemming; iedereen was er zeer mee ingenomen. In Indische scholen worden gewoonlijk alleen prijzen uitgedeeld aan kinderen die eerste, tweede of derde van hun klas geworden zijn. Wij voelden niet veel voor deze aanpak, die teveel de nadruk legt op competitie. Wij hebben aan de leerkrachten uitgelegd dat wij meer belang hechten aan de inspanning dan aan het resultaat, en toen hebben ze de wedstrijden aangepast en

de nadruk gelegd op groepsgeest en samenwerking. Er werden prijzen uitgereikt aan de winnaars maar er waren ook troostprijzen voor diegenen die er niet in geslaagd waren zich bij de winnaars te plaatsen. *Pallavi* zit in het tweede leerjaar. Ze is een intelligent meisje en een goede leerling. Toch was ze tijdens de sportdag in tranen uitgebarsten omdat ze in geen enkele wedstrijd waaraan ze had deelgenomen, bij de winnaars was geëindigd. Wij hebben haar gezegd hoe tevreden wij waren over haar prestaties, en toen ze haar troostprijs kreeg, bedankte ze ons met een brede glimlach.

Een nieuwe dorpsverste

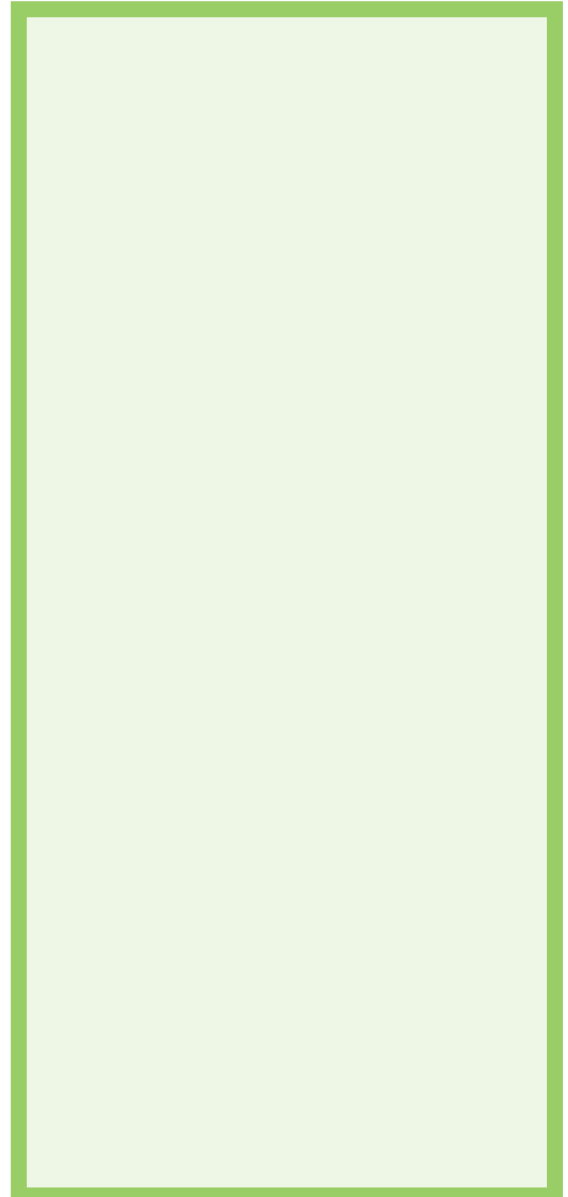
De dorpsverste (in India «pradhan» genoemd) is de machtigste man van het dorp. Hij wordt door de dorpsbewoners rechtstreeks verkozen voor vijf. De laatste verkiezingen hadden hier plaats in augustus 2005 en de zetel in Dugawar was voorbehouden voor een vrouw. Een zekere *Kranti Devi* werd verkozen.

Kranti Devi, pradhan van Dugawar, overhandigt een prijs aan één van onze leerlingen op de schoolsportdag. Op de achtergrond zit u de woonst voor de leerkrachten, die bijna af is.

Toch is ze sindsdien haar huis niet uitgeweest en is het haar man die zich bezighoudt met de activiteiten die voortvloeien uit haar ambt. De meeste vrouwelijke pradhan uit de dorpen in het noorden van het land verkeren in dezelfde situatie. De wetten die de regering heeft uitgevaardigd om de vrouwen een stem te geven, zijn niet efficiënt. Waarom quota's opstellen voor het aantal mannen en vrouwen die pradhan moeten worden, als het de echtgenoten van de vrouwen zijn die in werkelijkheid de macht uitoefenen ?

Aangezien wij de vrouwen meer verantwoordelijk willen maken, hebben wij besloten hier wat aan te doen. Het is ons gelukt om de man van *Kranti Devi* ertoe te overhalen haar toe te laten om als eregast naar het jaarlijkse schoolfeest te komen. Het feest begon om 11.00 en zij is opgedaagd om 14.00... juist voor het einde. Maar wij waren toch heel blij dat ze had kunnen komen! Dit was waarschijnlijk de eerste keer dat ze een zo grote groep mensen ontmoette, maar ze leek daar heel ontspannen mee om te gaan. Ze vertelde me dat het de eerste keer was dat ze de school zag, en toch ligt de school op minder dan drie minuten te voet van haar huis, vlak bij de toegang tot het dorp !

De suikerfabriek blokkeert de weg

Suikerriet is de voornaamste teelt in de regio *Asmoli/Dugawar* en er ligt een suikerfabriek op amper vier kilometer van de school van Sint Antonius. De landbouwers gaan daar hun oogst verkopen. Tijdens het seizoen kan het verkeer dat langs de fabriek moet rijden urenlang geblokkeerd blijven, soms zelf een hele dag lang, omdat iedereen moet halt houden voor de enorme vrachtwagens vol rietsuiker die daar staan te wachten tot ze hun lading kunnen lossen. (En vaak zijn die vrachtwagens zo overvol geladen dat ze omvallen!). Het ergerlijkste is dat de plaats waar die vrachtwagens eigenlijk zouden moe-

De fabriek heeft de plaatselijke politie in haar zak, en die onderneemt dan ook niets, wat er ook kan gebeuren. Op deze foto staan vrachtwagens en tractoren mooi op een rij, maar meestal blokkeren ze de weg volledig.

ten parkeren op het fabrieksterrein ligt, maar dat op die plaats een tempel wordt gebouwd en bomen worden geplant!

Omwille van die situatie gebeurde het dikwijls dat de schoolbus één of twee uur te laat kwam en soms moest ze zelfs rechtsomkeer maken en kon ze sommige kinderen niet ophalen. Op onze herhaalde verzoeken om beterschap hebben de verantwoordelijken voor de fabriek nooit gereageerd. Het is zover gekomen dat wij de ouders en de andere dorpingen hebben moeten mobiliseren om meer druk te kunnen uitoefenen. Pas dan heeft de fabriek eindelijk maatregelen genomen om de vrachtwagens te verplichten netjes in een rij langsheen de weg te gaan staan en niet al het verkeer te blokkeren. Hopelijk blijft het voortaan zo...

In India is het vaak het geval dat de sterkste het haalt en dat naar de zwakste niet wordt geluisterd. Het recht van de sterkste geldt hier al sinds eeuwen en de mensen aanvaarden dit soort onrechtvaardigheden omdat ze zijn opgegroeid in een cultuur die ongelijkheid aanvaardt en toelaat. Als ze geconfronteerd worden met een probleem, reageren ze niet, tenzij iemand hen de ogen opent en hen motiveert om hun stem te laten horen.

Molly Sebastian, *Project manager*

Verantwoordelijk uitgever : M. Valentin, A. Delzennestraat 9, 7800 Aat

Het *Werk der broden van Sint Antonius van Padua* is een onafhankelijke organisatie zonder winstoogmerk, die zich inzet om

voor en met kinderen te werken. Wij geloven dat alle kinderen recht hebben op gezondheidszorg, onderwijs en een toekomst waarin zij hun talenten kunnen ontwikkelen en realiseren.

Wij worden ondersteund door de gulle giften van particulieren. Ons werk vindt voornamelijk plaats in het noorden van India. Onze nieuwsbrief wordt elk kwartaal verzonden naar al wie ons steunt.